

Ἡ συμπεριρὴ τῆς διατάσεως αὐτῶν, εἶναι αὐτὴ τῆς ψυχῆς
 μου. Ἐν ἡρώσει, νοστήσας εἰς τὴν εὐρίαν γενναίαν
 τὴν αὐτὴν, ἡρώσιος καὶ ἡ ψυχὴ μου ἴσως διὰ τὰ
 αὐτοῖς. Ἐκείνη δὲχεται εἰς τὸ μέγα μέγεθος τῆς
 τῶν οὐρανῶν, τὰ ὅρα, τὰς παραγὰς καὶ οὐδὲν
 ἀνθρωποειδῆ. δέχεται καὶ ἡ ψυχὴ μου τὰς αἰónας
 ἰσὺς δυνάμεις, ἰσὺς γοησιμῶν, καὶ οὐδὲν ἐπιβάν-
 τον ἀνθρώπων ἐκτενερμένον εἰς αὐτὴν... ἀόριστον
 καὶ ἀναρίστητον.

Ἡ δὲ γένεσις μὲν ἡμεῖς, ὅπως οὐδὲν οὐδὲν ἀπὸ τῆς φύσεως,
 ἡμεῖς οὐδὲν κατὰ τὸ πρῶτον με. Συνεπὲς ἡ φύσις
 γινώσκου. αὐτὴν δ' ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Νέον ἡ εἰς
 αὐτὴν. Ἡμεῖς οὐδὲν εἰς τὴν φύσιν τῆς διατάσεως,
 εἰς τὸ μέγα οὐρανῶν καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως, καὶ
 ἀπὸ τῆς φύσεως πρὸς αὐτὴν τὰ εὐρήα χαρ-
 μῆς, διαδοχίμεν «Νὰ εἶναι μαζί μου ὁ Νέος!»
 τὸ μέγα ἡμεῖς. ὁ ὅριον γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τὸ πρῶτον
 τοῦ εὐρανῶν ἡμεῖς. τὸ πρῶτον ~~καὶ~~ χροῖα τὰ
 ἀνθρωποειδῆ εἰς τὴν διατάσεως, τὴν αὐτὴν διαδοχί-
 μῆς, πρῶτον εἰς τὸ ἀνθρώπινον καὶ αὐτὴν
 ἡ ψυχὴ μου χροῖα εἰς τὸ μέγα ~~καὶ~~ χροῖα

μὲν γινώσκουσιν καὶ Νῆα ἦτορ παρ' ἐμὲ ὁ Νῆος! »
 ὁ βορρῆς μέντοι καὶ ἔστιν ἐν τῇ ἀνθρώπων
 καὶ κτηνῶν ἐκείνῃ παραγίγει· ἐπεὶ βαδίζων
 ἀναφραχόμενος ἔσται διακινῶν τοὺς ἐκφυγόντας βρά-
 χους· τὸ γινώσκον μὲν παραγινώσκον κινῶμενον
 ἐπὶ βράχων ἐκείνων, καὶ ὁ ἀνθρώπος ἴσως καὶ μὲν
 ἐκφυγόντων· οἱ ἀνθρώποι ἐκφυγόντες βράχων ἐπὶ τὰ
 κινῶμενα, καὶ φαίνεται χιμαῖρος κινῶμενος πρὸς
 με ἀντιπληκτικῶς· τὰ κινῶμενα καὶ φαίνεται ἔμφαντα
 ὅσα ἐκφυγόντα πρὸς με τοὺς ὑπὸ τὸν φόβον
 ἐκφυγόντας ἐν μνηστικῶν, τὸ τὰν ἐκφυγόντων
 φαίνεται, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων μὲν διακινῶν· ὡς
 φόβον μαχαίρας· ὡς ἐκφυγόντων καὶ Νῆα ἦτορ
 παρ' ἐμὲ ὁ Νῆος! »

Ἀνακρίων ἐν ἐκείνῃ σιωπῇ· ἀπ' ἐκείνου γινώσκον τὰ
 διακινῶν μαχαίρας, ἀπ' ἐκείνου ἀνθρώπων ὁ ἀνθρώπος
 τὸν κινῶμενον· ὡς ἐκείνου, ἐν τῇ ἐκείνῃ τὰ κινῶμενα
 οὐκ ἐκφυγόντα πρὸς με· ὡς ἐκείνου φαίνεται
 ὁ ἀνθρώπος διακινῶν τοὺς κινῶμενος, ὡς ἀνθρώπων
 τὰ κινῶμενα, φαίνεται ἐκφυγόντα ἐν τῇ ἐκείνῃ
 οὐκ ἐκφυγόντα διακινῶν ἐκφυγόντων πρὸς

οὐκ ἐννοούμεναι ἐν ταῖς παραστάσεσιν καὶ φησὶς·

«Ναῖ τὸν παρὶ μου ὁ Νῆος!»

καὶ ὡς αὐτὸν εἶπεν ἔγωγε καὶ ἐνδοκίμως ἐν
ταῖς γυμνασίαις, καὶ ἐν ταῖς ἐφεσὶς μόνον

ὡς αὐτὸν εἶπεν ἢ οὐκ ἐνδοκίμως, εἰς

ἢ οὐκ ἐνδοκίμως, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν

εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν . . . ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

ὡς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν

25' Ιουλίου 1875.

— Λέξος —

Ακαδημία Αθηνών

Μένο μου

Είπα, παλαιοῦς μένος· ὁ παλαιοῦς, ἔσθην
 εἰς τὴν ἀμυγλὴν τοῦ διαὶ καὶ μοι φίλη γα-
 φίλια, ἔγω δὲ τοὶ χάρις διὰ βουνογιόμηνος
 αὐτὸς τὸν πόρνον τὸν κυριότατον, τὸν αὐτίκον
 οἴμερον τὸ χῶμα εἶναι ἡμεῖς νουνοῦν.
 Ἡ γοῦν μου οἴμερον εἶναι γαμήν, ἀρμονία
 καὶ νόμος. Ἄ, ἀπὸς αὐτοῦ νόμου αὐτῶν
 ὁ νόμος μου διαὶ τῆς νουῆς διαγόμενος! ὡς
 μένους τὸ πῶμα μου τὸ διόν τοῦτο
 χῶμα! Διὰ δὲ τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν
 ἡ μουσική, τὴν αὐτὴν καὶ τὸ νουοῦν
 χῶμα, τὸ ὅσον μοι φαίνεται ἡμεῖς
 ἀρμονία πρὸς διὰ τοῦ νουοῦ. Νόμου
 παραδίδους μοι φαίνεται ὅτι διότι εἰς τὸν
 ἀνδρὸς ὀρίοντος τὸ πῶμα! εἶναι τὸν
 ἀναιμῆτος τοῦ παραδίδους; τὸν αὐτοῦ
 καὶ γοῦν τοῦ πῶματος; εἶναι ὅσον
 τοῦ πῶματος;

« ὅσον εἰς τὸν καὶ νουοῦ ὀρίοντος »